

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med 14. De mortuorum resurrectione, & Iudicis ad iudicium aduentus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

mini. O Supreme Iudex, viuifica me gratiã tuã, vt sicut Noe ille in arca, ita ego in tua salueti Ecclesia. Extrahere me ab huius sæculi Sodomis, licet inuitum, & g *disſimulamem*, ac tergiuerſantem, sicut Loth, vt ab ignibus deuastantibus ereptus, in alto sanctæ gloriæ tuæ monte saluari merear, Amen.

g Gen. 19.
16.

MEDITATIO XIV.

DE RESVRRECTIONE

mortuorum, iudicis aduentu, & iis, quæ ille ante sententiam facturus est.

PVNCTVM I.

RIMVM, consideranda est generalis mortuorum resurrectio, quò animo simul, & corpore in hoc iudicio compareant.

Ioan. 5. 28.

CIRCA hunc fidei articulum perpendendum est *Primum*, a *Archangelum*, quendam vocem illam tremendam instar *tuba* editurum: *surgite mortui, & venite ad iudicium*. Quæ vox vltimè ad eum potens erit, Dei omnipotentis virtute, vt *in ictu oculi* mortui omnes resurgant, & *mare det mortuos, qui in ipso erant*, & *inors*, & *Inferny reddant mortuos suos* etiam si enim in puluerem sint conuersi, potentia tamen diuina in momento eos reformabit ita, vt omnem membrorum integritatem, re-

1. Theſ. 4.
16.

1. Cor. 15. 92.

S. Hier. in

Reg. Monachorū c. 30.

b 1. Cor. 15.

32.

c Apoc. 20.

13.

Part. 1.

K

cipiant,

cipiant. Eodemq; momento animæ, quæ in inferno fuerint ascendent; & quæ in cælo, descendet; & suo quæq; corpori, quod ante mortem habuerat, coniungetur. Huic itaq; Archangeli voci, & citationi ad Iudicium, omnes omnino absq; resistantia, aut tergiuersatione parebunt, etiamsi Reges, Pontifices, Monarchæ fuerint. Recordare frequenter, anima mea vocis huius tremendæ, & potentissimæ: sonet hæc tuba continuè in auribus tuis; time terribilem hanc citationem: & præpara te ad comparandum; obaudias nunc voci Dei, & aspe-ctabilis Archangeli dicentis: *d surge qui dormis, & exurge a mortuis, & illuminabit te Christus*, qui non mortem quærit peccatoris, sed vt conuertatur, resuscitetur, & viuat.

d Ephes. 5.
14.

II.

Apo. 9. 6.

DEINDE, cõtemplabor corpus, quod anima, damnati, ex inferno ascendens accipiet: quidq; sentiet in illud se videns ingressam. Dabitur. n. illi corpus patibile quidem, sed immortale; vt semper patiens, nunquam tamen amplius moriatur; fœdissimum, fœtidum, horridũ; q; miserimæ animæ æternus sit carcer, nouusq; infernus in eo commorari. O quanta in se mutuo primo illo congressu coniciant maledicta! Sis maledictum, (dicet anima corpori) quod vt tibi indulgerẽ, & q; mihi rebelle fuisti, tot sustinui, ac æternũ tecum sustinebo tormenta: corpus verò eadem in animam refundens: maledicta, inquit, tu, quæ arbitrii tui libertate me tibi subicere, & mortificare potuisti; quod quia neglexisti, patienda en mihi

tecum

tecum horrenda, & æterna tormenta. Hac ratione miserimi illi duo coniuges, qui in mortali hac vita facillè conuenerunt, vt voluptates amplecterentur, innumeras cū eis culpas ebibentes, tunc e *sicut spina se inuicem complectentes*, pungētēsq; alter alterius carnifex effectus, horrendas mutuo pœnas sibi ipsis augebunt.

Nabum. 1.
10.

III.

TERTIO, considerabo similiter, quale corpus accipiet anima beati, de cœlo descendens quamq; iucundus illi erit talis in eam ingressus. Erit enim corpus illud immortale, impatibile, splendens, & omninò perfectum, & gloriosum. O quantas sibi mutuo benedictiones precabuntur: Anima corpori congratulās dicet: Euge corpus, sis benedictum, quod patienter mortificationes ferens, teq; hilariter mihi in omnibus, quæ Deus iussit, subiiciens, me ad gloriam, quam hætenus habui, & æternū habitura sum tecum, feliciter iuueris. Gaude, quia iam laboris, & tempestatis tempus transiit, accessit verò quietis, & tranquillitatis: *f. 1. Cor. 15. seminatum fuisti in ignominia, dum fuisti se-* 43.
pultum in terra; sed surrexisti in gloria: glorifica Deum tecum, siquidem tecum es regnaturum. Deniq; comparatione inter bonos, & malos instituta, corpus meum ad patiendū in mortali hac vita animabo, vt felix illa fors ei contingat, ad beatam vitam surgendi.

PUNCTVM II.

CONSIDERANDVS deinde Iudicis ipsius aduentus ad iudicium; eius è cœlo exitus, Maiestas, vultus habitus, co-

Matt. 24. 30

mitatus, quem secum habebit; Regium ipsius vexillum; gloriosus in Iudicio thronus, & Iudicii denique ad latus eius assessores.

PRIMUM ergo perpendendum, Christum Dominum nostrum re ipsa, vereque è celo exiturum: & secundò in mundum, ad eum Indicandum, venturum; sed longe alio habitu, quàm venerit primùm. Veniet enim in corpore glorificato, splendidiſſimo, corona gloriæ, & immortalitate coronatus; tantoq; amictus splendore, vt Sol, Luna, & Stellæ in eius præſentia haud datura ſint lumen: tanta verò eius erit Maiestas, vt Angeli hominesque omnes iusti ac peccatores, & ipſimet Dæmones, quamuis inuitiſſimi, illi ſe ſubiiciant, eumque adorent, ac pro Deo & Domino ſuo agnoſcant: tunc enim Pater implebit, quod aliquando promi-

a Pſal. 8. 7.

b Pſal. 109. 1

c 1. Cor. 15. 26

c Phil. 2. 10.

II.

d in Iude

Epist. verſu

14.

e Dan. 7. 10

millia milli-

um aſſiſte-

bant ei.

ſit. a Subiecturum ſe omnia ſub pedibus eius. b Et poſiturum inimico eius ſub illius pedibus. Et c in nomine eius omne genu flectendum, caeleſtium terreſtrium, & inferorum: & omnem linguam confeſſuram, quia Dominus Ieſus Chriſtus in gloria eſt Dei Patris. O Saluator mi, iuſtum eſt, vt ſecundus tuus Aduentus patefaciat gloriam quam primus occultauerat. Concede mihi obſecro, te in prioris humilitate imitari, quò poſterioris gloriæ particeps ſiam.

CONSIDERANDVS deinde comitatus, quem ſecum habiturus eſt. Nam Enoch Prophetavit: d Ecce venit Dominus in ſanctis millibus ſuis, caeleſti toro exercitu ſtipatus, c tribus ſuis Hierarchiis, & nouem earum choris, in-

dutus

dutis (vt piè credere licet) corpora aerea, solis
instar splendentia, quæ Hierarchiæ, & chori
sui pulchritudinem, & excellentiam in eis o-
stendent.

Praferetur (vt ex Euangelio colligitur) *ffig-
num filii hominis*, Regium videlicet sanctæ
crucis vexillum, admirandò fulgens splendo-
re: quod vnicum quidem erit, sed iustis, qui in
hac vita illud amplexi, in eo gloriati sunt, car-
nem suam cum vitiis, & concupiscentiis cru-
cifigentes, iucundissimum erit spectaculum;
impiis verò, qui aut non crediderunt, aut tan-
quam hostes illud horruerunt, quòd *g ventrem
suum vt Deum haberent*, horrendum atq; tre-
mendum: ideoque statim atq; illud conspiciet,
amarissimè flebunt: quia iustam in eo suæ da-
mnationis causam videbunt. Sequere igitur, a-
nima mea, crucis in hac vita vexillum: vt cum
pace, & securitate illud intuearis in altera: de-
fleas, quam hætenus ab eo auersionem habui-
sti, vt læta tunc illud aspicias.

QUARTO, considera, quo pacto, cum primū
in vallem Iosaphat Christus descenderit, se-
debit in excellētissimo, & splēdidissimo thro-
no, ex pulcherrima nube fabricato, cuius diui-
nus vultus, etsi vnicus, idemque, bonis tamen
erit placidissimus; sed terribilissimus malis,
adeò, vt vel ipso eius aspectu tremore, & con-
fusione repleantur. Ex eius autem sacratissi-
mis, manuum, pedum, laterisque vulneribus,
lucis radii procedent, versus bonos iucundis-
simi, qui corpore eorundem vulnerum aspe-

e Mat. 16.
27. & 25. 31.
Omnes An-
geli cum eo.

III.
f Matt. 24.
30.

g Phil. 3. 19.

IV.

h Zach. 12.

10.

Apoc. 1. 7.

i Psal. 54. 7.

V.

k 3. Reg. 2.

19.

ctu singulari ē capient voluptatē, agnoscētes ex
 eis summi illius Regis in se amoris magnitudi-
 nem, qui talia voluit ipsoꝝ gratiā subire: sed
 ex eisdem vulneribus aduersus sceleratos ra-
 dii prodibunt iræ, & ignis stupendi: qui (scri-
 ptura teste) *h plangent amarissimē quasi super
 vngentum & dolebunt, vt doleri solet in morte
 primogeniti*: quia eorum fructu in suum com-
 modum vti contempserunt; præcipuē verò
 Iudæi, & Gentiles illi, qui eadem Christo cru-
 delissimē infixerunt. O IE SV dulcissime, per
 sacratissima tua vulnera supplico, vt *i pennas
 mihi sicut columba* concedas, quibus ad ea vola-
 re, & in eis quā diu vixero *requiescere* possim,
 mea gemens peccata, ob quæ tu illa suscepisti:
 vt in die Iudicii eadem cum iucunditate aspi-
 cere, & ad gloriam tuā admitti merear, Amen.

POSTEA cōsiderabo, ad Christi iudicantis
 latus, alium thronum collocandum insignis
 glorię, pro sanctissima eius Matre Domina no-
 stra: est enim consentaneum, eam in hoc Iudi-
 cio, sicut alteram *k Bet sabee ad veri Salomonis
 dextrū latus assessurā*: non iā vt peccatorum sic
 aduocata, quia interueniendi pro eis tempus
 effluxit: sed vt erubescant, quòd tantæ matris
 certæque aduocatæ patrociniò in tempore vti
 neglexerunt: & simul, vt iusti, eius præsentia
 exultēt; ipsaq; corā vniuerso mūdo, debito af-
 ficiatur honore, ob tot humiliationes, quas in
 hac vita ab iis pertulit, qui eam agnoscere no-
 luerunt; sed cōtumeliis in filii sui passione af-
 fecerunt. O virgo excelsa, gaudeo de gloria il-

la,

la, quam illa die es habitura. Iuua me nunc in
tercessione tua, ut tuo tunc gaudeam aspectu.

Deniq; circū ipsum Christi thronū alii etiā
Throni cōstituētur, in quib⁹ *Apostoli* (sicut pro-
missū eis est) etiā *duodecim tribus Israel*, & vni-
uersas Mūdi nationes *iudicaturi sedebunt*; &
sanctissimæ vitæ suæ exēplo, scelestā ipsorum
condēnabunt; sup̄ emiq; iudicis sententiā cō-
probantes, eius iustitiā ipsius nomine manife-
stabūt. Imō, iuxta multorū patrū sententiā et-
iā in thronis gloriæ sedebūt Pauperes spiritu,
qui Apostolorū vestigiis inhæcēs, omnia sua
pro Christo reliquerūt. O quā stupefcent tyrā-
ni, & Imperatores, qui Apostolos martyrio af-
fecerūt, cū eos aded in gloria sublimes cōspi-
cient. O quantus erit in *pauperū Religiosorū*,
quibus Deus *iudiciū tribuet*, honor, qui in hoc
sæculo tāquā à mūdo abiecti vixerūt. O sūme
Iudex, si eos, qui spōte, & volūtate sunt paupe-
res ita honoras; magna ego voluptate eā pau-
peritatē amplector, nō tā propter meū honorē
quā propter gloriā, quæ inde tibi redundabit.

PUNCTVM III.

TERTIO considerandum, qua ratione, ad
Iudicii executionem, Christi mandato, *Bonorum ab
impis sepa-
ratio.*
*exhibunt Angeli, & separabunt malos de
medio iustorum* Et ipse b sicut Pastor separat o-
ues ab hædis. statuet quidem oves à dextris, hæ-
dos autem à sinistris.

CIRCA quod primū est perpendendum,
& mundum, & Ecclesiam, quæ in eo est, in-
star esse gregis ouium simul, & hædorum;

VI.

1 Matt. 19.

28.

Isa. 3. 14.

S. Tho. 9. 89

in Additio.

a. 1. & 2.

m Job. 36. 6.

Bonorum ab

impis sepa-

ratio.

a Matt. 13.

49.

bc. 25. 33.

I.

bonorum scilicet ac iniquorum, ita inter le-
commixtorum, ut quæ ouis sit Christi, quis
Sathanæ hircus, discerni semper non possit: ex
quo prouenit, ut sæpe scelestum tanquam iu-
stum honoremus; iustum cōtrā, tanquam pec-
catorem, contemnamus: ideoque neque iusti,
neque peccatores locum sibi debitum occu-
pent: sed hi dexteram, locumque altiorem; illi
sinistram, & abiectissimum in terra teneant.

c Eccl. 3. 16. Quamobrem Solomon: *c Vidi*, inquit, *sub sole*
in loco Iudicij impietatem, & in loco iustitiam im-
quitatem: & dixi in corde meo: iustum & im-
pium iudicabit Deus: & tempus omnia ei tunc
d e. 10. 5. erit. Et iterum: *d Est malum quod vidi sub sole,*
positum stultum in dignitate sublimi; & diuites
sedere deorsum: vidi seruos in equis, & Princi-
pes ambulantes super terram, quasi seruos.

Appropinquante itaque hoc tempore, ut
fraudes huiusmodi patefiant, iniuriæque re-
farciantur, separabit Christus *e triticum à zi-*
f 3. 12. *zania. granum f à palea. bonos à malis piscibus,*
g 25. 32. *g agnosque ab hædis: & bonos ad dexteram*
h 1. Thef. 4. *constituet, eleuatos (ut ait Apostolus h in aera,*
17. *ut orbis vniuersus eos agnoscat, & ut sanctos*
veneretur; malos autem constituet ad sinistra,
in terra hærentes; ut omnes eos, & agnoscant;
&, ut peccatores, contemnant. O quanta ini-
quorum erit confusio, qui in hoc mundo dex-
teram habere, & dignitatem videbantur; cum
ad sinistra se ibi esse, & in tanta cernent ab-
iectione! quanta inuidiæ rabie in bonos com-
moueantur, quos in tâto honore, se verò ad-

eo con-

eo contemptos esse videbunt! Quid Princeps, quid Dominus dicet, cum subditū aut mancipium suū in altiori loco conspiciet, quam ipse sit? quid Præ latus, quid Magister; cū subditū, cum discipulum sibi præ ferri videbit? Omnes vñ illud Sapientie vsurpabunt. *i Sap. 5.4.*
ti vitam illorū estimabamus insaniam, & finem illorum sine honore: Ecce quomodo cōputati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est: Ergo errauimus à via veritatis, & iustitia lumen non luxit nobis, & Sol intelligentia non est ortus nobis. O iustitiæ Sol, cœlesti tuo lumine mentis meæ oculos clarifica: vt infeliciū horum miseram cæcitatē cognoscens, ex eorum erudiar miseria.

CONTRA, boni iucundi erunt, videntes se ad Christi dexteram, qui & ipse lætissimo eos vultu conspiciet: tunc enim ad literam impleri incipiet: & ad oculū illud Dauidis: *k Psal. 44.*
Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circum data varietate. *10.* O quā illic erit gloriosa illa iustorum congregatio! sicut Regina, quæ breui in sponsi Regnum splendissimum deducenda, exultat, dum se ad dexteram dilecti sui tot virtutibus ornatam videt: in hoc sæculo contemptum, & ignominiam experta, nunc in momento se videt ad summos honores euectam. Felicem illum, qui infimum in hoc mundo sibi locum eligit: cui tunc dicet, Christus: *l Luc. 14. 10*
ascende superius, ascende super terrę superbos; & mox mecum ad cælestes conscendes thronos. Elige ergo, anima mea, infimū in hac vita

locum, vt in die iudicij locum à Chrifto inter Angelos recipias. Ne follicita fis, ad quã in hoc mundo manum colloceris, fed quamnam ad tribunal Chrifto fis habitatura; ita vitam tuam hic inftitue, vt ibi ad dexterã eius conftituaris.

DENIQUE, fi fcire aueo, quãnam mihi manus, aut fors in die illa contingeret; cogitandum eft mihi, ouisne fim, an hœdus? an videlicet Chrifto Paftoris vocem audiam; mitisne fim, & corde humilis; aduerfa, iniuriasque æquanimiter tolerem; bona mea alijs liberaliter imperiar: an contra superbus fim, vltor iniuriarum, tempo: alia mea commoda quãrens, cum proximi detrimento, aut fpiritalis boni aliqua læctura? ac reflexione circa hæc facta, fupremi huius Paftoris ouis offe contendam: confidens, quòd cum ingenti profperitate ad fuam me dexteram fit collocaturus.

PUNCTVM IV.

*Aperientur
conscientia.*

*S Thom. in
Additio. q.*

87.

1. Cor. 4. 5.

I

b Dan. 7. 10.

Apo. 20. 12

libri aperti

sunt, & ali

liber, qui est

vii. a.

QUARTO, consideranda eft manifef-
tatio, & promulgatio cõfscientiarum, tam
bonorũ quam malorũ, quæ in iudicio, in
totius vniuerfi, & Angelorum præfentia fiet:
iuxta illud Apoftoli, *a qui illuminabit abfcon-
dita tenebrarum, & manifeftebit confilia cor-
dium*. Speciale enim quoddam lumen Deus ad-
feret, quo illa omnia cerni poffint.

PRIMUM circa hoc eft perpendẽdum, qua
ratione Deus in illa die *b aperiet*, (vt fcriptura
loquitur) explicabitque libros cõfscientiarũ,
qui huius vitæ tempore claufi fuerunt: oēs ita
que legent quicquid in libro cõfscientiæ cuiusq;
& quis.

& quisque quod in omnium conscientiarū libris scriptū erit. iudicium verò fiet, sententiaque iuxta ea, quæ in libris erūt scripta, feretur: vt omnibus constet de iustitiæ diuinæ rectitudine: id quod in bonorum laudē, impiorū verò cedit ignominiam. Ex quibus intelligā, quantum referat, attentissimē obseruare, quid in cōscientiæ meæ libro scribatur. Nūc. n. & scribere, & occultare possum, quod volo: sed illa die in despectū meum omnia prodibunt in lucem. Quod si conscientiæ meæ liber iuxta librum vitæ, qui est Christus IESVS, bene descriptus erit, liber meus (vt ait Iob) defensio mea erit, honor meus, & corona mea: (cupiebat enim ille *vt librum scriberet ipse, qui iudicat*, bene sibi conscius, consensurum illum cum cōscientia sua) Sin meus liber, Christi libro aduersetur, ipse etiam accusator meus, ignominia, & dānatio mea erit. O saluator piissime, cuius liber in die iudicij aperietur, quod vita tua lex sit, regulaq; viuens, ex qua iudiciū feratur de nostra: ne, quæso, patiaris, scribere me aliquid in conscientia mea, quod vitæ tuæ libro sit contrariū: quod si quādo, ex imbecillitate meā, acciderit, adiua me, vt poenitiæ lachrymis illud deleam: vt in die reddendæ rationis me tuæ vitæ conformem inuentum, facias etiam gloriæ participem. Amen.

c Iob. 31. 35.

SE D magis ad particularia promulgationis huius, discendendo, perpendam, etiā occulta cordis peccata ibi cōparitura; & sē ia illa, quæ fortè occultè, & in angulo sunt patrata, &

ob pu-

II.

ob pudorem in confessione celata, aut excusationibus, & dissimulationibus obducta; intentiones noxiæ, prodiones opertæ, hypocrifes, & quicquid specie tenus sanctum apparebat, cum reuera iniquum esset. Ibi famuli infideles, amici falsi, Christiani ficti, ingenti pudore afficientur: quia tales fuisse deprehendentur. si enim hic tam grauius fero, secretum aliquod peccatum meum, coram decem hominibus reuelari: quomodo feram omnia occulta simul, & coram omnibus hominibus, & Angelis manifestari: Quomodo, anima mea, audes vel in occulto peccare, si credis fore, vt id manifestetur, & cognoscatur à toto mundo? Qua ratione potes in confessione occultare, aut tacere præ pudore, si fidem habes confusionis huius, & pudoris, quo ob talem occultatem afficeris? Memor esto, Redemptorem tuum dixisset: *Nihil occultum, quod non reueletur, aut absconditum, quod non sciatur: & ab ea propterea abstine culpâ, quam nolis pro palari.*

d Luc. 12.2.

III.

Mox perpeudam, Deum Dominum nostrum bona iustorum opera etiam occultissima, manifestaturû, bonas cogitationes, pios affectus, intentiones occultas; cum sinistra non sciuit, quid faceret dextera: externa quoque opera bonâ, quæ humilitate ipsi occultarunt; & quæ mûdus iniqua iudicans, eos propterea calumniatus est, & condemnauit: qua ratione boni maximo tunc honore afficiêtur, & exaltabuntur. O quanta ibi erit vitij turpitudine; quanta virtutis elegantia! O quam honorificum, &

glo-

gloriosum tūc iudicabitur obediuisse, sese humiliasse, illatas iniurias in silentio, excusationibus nō adhibitis, aut innocentia suā nō manifestatā, æquo animo pertulisse. Felices qui hæc virtutum exercitia amplectūtur, pro quibus tantam recipient gloriam. Occulta, anima mea, bona opera tua per humilitatē, suo enim tempore Deus illa ad magnam tuam gloriam manifestabit.

IV.
ULTIMO tandem perpendam, eundem Iustissimum iudicem illa die manifestaturū tam iniustorum bona, quæ fecerunt; quam piorum mala: sed alio fine, alioque euentu: iniquorum enim bona in maiorem eorum cedent ignominiam; vt qui non perseverauerunt in bono: & quod multa eis mala permiscuerunt, eorū premio iure priuabuntur: & memores bonorum consiliorum, & admonitionum, quas iustis interdū dederunt, vehementiūs pudefient; quod easdem sibi non acceperint, nec eis vsi sint. Contrā cū iustorum peccata manifestabit, adiunget, poenitentiam propterea factam, & bona, quæ inde illi hauserunt: vt illa peccata admisisse non sit illis pudori futurum, sed occasione Deum laudandi, qui ea condonarit, & à tanta eos miseria, magna misericordia eruerit. Id quod etiam malos confundet amplius: cum videbunt in tanto eos apud Deum esse honore, qui similia, aut etiam grauiora fecerunt: sed illi poenitentiam habuerunt: quam ipsi neglexerunt.

PUNCTVM V.

*Accusatio-
nes & onera
impiorū.*

I.

*a Apoc. 12.
10.*

*Orat. 1. de
amore erga
Deum, &
proximum.*

QVINTO consideranda grauiſſimæ ac-
cuſationes, & onera, quæ ex ea promul-
gatione impijs, in bonorum fauorem
emergent.

PRIMUM enim dæmon a *fratrū accusator*,
& calumniator eo die, qui vltimus illi ad id
muneris erit, vehementius vrgebit iniquorū
peccata, ad maiorem ipſorum in totius mundi
conſpectu confuſionem ea exaggerando. Con-
uerſus enim (ait S. Baſilius) ad Iudicem dicet:
Ego hos non creauī, non illis vitam dedi, non
in ea ſuſtentaui, aut bona, quibus fruere-
ntur, dedi; nihil ipſorum cauſa ſum paſſus, nō mor-
tuus; nullum eis æternum præmium promiſi.
& ipſi tamen, te neglecto, qui omnia hæc illis
præſtitisti, mihi ſeruierunt, & obediuerunt:
quare iure ad me pertinet: quia illos proſtraui,
& ſe mihi ſubiecerunt; pluris me facientes,
quàm te. Hæc ſuperbus obijciat Sathanas, tan-
quam volens de ipſo CHRISTO rabie ſua tri-
umphare, vindictam de eo, in eius creaturis,
ſumendo, O quàm ſe illuſos, & pudefactos, ſe-
rò licet, peccatores experientur; quod tali ſe
hoſti ſubiecerint. Fuge ergo, anima mea, ei te
hic tradere, à quo intolerabilem ad eò ſeruitij
tui mercedem expectes: Chriſti potiùs hono-
rificationem ducito, qui te creauit, redemit,
aliudquæ ſeruitij tui præmium promiſit. irri-
deas tu potiùs hoſtem illum in hac vita, niſi
velis in futura ab eodem irrideri.

DEIN-

DEINDE, expendam grauiſſima illa, quæ ipſe Chriſtus interiùs eiſdem obicit: reuocans in memoria, exprobanſque ſingula, quæ in eoſ contulit beneficia. Ego (dicens) te ad imaginem & ſimilitudinem meam creau: tu eam plurimis, grauiſſimiſque maculaſti ſce-
 ribus; ſanguine meo pretioſo te redemi: quem iniquis tuiſ grefſibus conculcaſti; Baptiſmi te ſacramẽto regeneraui, & Eccleſiæ ſponſæ meæ membrum feci: quam tu ſcandaloſâ vitâ profanaſti; poenitentiaſ ſacramẽtum, quo tua peccata delere, gratiaſque, & amicitiaſ meæ reſtitui poteras, obtuli: tu in peccatis tuiſ perſeuerare, quàm mihi reconciliari potiùs elegiſti; corporiſ, & ſanguiniſ mei pretioſum obrulicibum, & animaſ nutrimentum: tu Aegypti ollas prætulit; multis te inſpirationibus vocaui, & vt ad cor redireſ, admonui: illiſ tu ſemper te pertinacem præbuiſti; minatus ſum, ni reſpiſceres, poenas, animum tibi addidi magnorum præmiorum promiſſiſ: quæ tu omnia nihili feciſti. O infelix, quid vltra potui facere, quàm tibi fecerim! tu verò quid potuiſti contra me facere, quod non fecerim? honorem tuum meo honori vbique præferendo. Vos ergo Angeli miniſtriq; mei, vos iudicare, aſpicientes, *b quid vinea huic facere potui, quod non fecerim? an quòd, cum vuas merito expectare debui, illa attulerit labruſ. au?* Quæ ſi bene perpendero, magno animi ſenſu nunc, antequam illa hora veniat, cum Dauide ingemifcens dicā *c Domine ne in furore tuo arguas me,*

b Iſai. 5. 4.

c Pſal. 6. 1.

neque

neque irata tua corripias me, misericordia potius tua me corripere, quamdiu locus superest emendationi.

III. HANC Christi obiurgationem iuuant custodes nostri Angeli, adferentes contra impios, quicquid ad eos à peccatis auertēdos ipsi adhibuerint; eorumque peruicaciam, qua illi omnia illuserint. Ipsi quoque iusti, qui aderunt, eosdem improbos accusabunt: alij, quod ipsorum bona consilia reiecerint; alij quod iniurijs magnis ab eisdem affecti fuerint; alij ob pericula, quibus ob mala ipsorum exēpla expositi fuerint. Hæc omnia infelices illi intus in corde, & infelici cōscientia sua audient, & videbunt; quæ omnium vehementissimè eos accu-

d Rom. 2. 16

sabit, iuxta illud Apostoli; *de testimonio illius reddente conscientia ipsorum, & inter se inuicem cogitationum accusantium, aut etiā defendentium in die, cum iudicabit Deus occulta hominum.* Ipsa enim conscientia, peccatorum suorum conuicta, clarissimè videbit, se iure merito ab omnibus accusari; nec aliquid, quo se excuset, sed plurima, de quibus se ipsam etiam accuset, habere. O quam fuisset illis utilius, se ipsos sponte in hac vita, magno suo bono accusasse; quam inuitos ibi, & sine fructu, alijs accusantibus, non posse se excusare. O Iesu benignissime, cōcede mihi in hac vita, dignè me in tuo ac ministrum tui conspectu accusare, vt ab eo absoluar; ne me in die iudicij alij accusent, vt condemnent.

MEDI-